

niezależności, i która nie uwzględnia okoliczności, że wnioskodawca został już zatwierdzony przez sądy swego państwa pochodzenia i nie wprowadza innych sposobów oceny jego kwalifikacji?

r. ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że obejmuje on wykonywanie obowiązków ekspertyz sądowych w ramach tytułu biegłego sądowego zatwierdzonego przez Cour de cassation zgodnie z zasadami przewidzianymi w ustawie nr 71-498 z dnia 29 czerwca 1971 r. i w dekreście nr 2004-1463 z dnia 23 grudnia 2004 r., w brzmieniu zmienionym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 17 września 2009 r. — Josep Penarroja Fa przeciwko Procureur général près la Cour de cassation

(Sprawa C-373/09)

(2009/C 282/51)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Josep Penarroja Fa

Strona pozwana: Procureur général près la Cour de cassation

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 50 traktatu WE należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten znajduje zastosowanie do obowiązków powierzonych osobie, działającej w charakterze biegłego, w sporze wszczętym przed sądami krajowymi, i powołanej przez sąd rozstrzygający spór, na warunkach opisanych [w postanowieniu odsyłającym]?
- 2) Czy uczestnictwo w wykonywaniu władzy publicznej, o którym mowa w art. 45 akapit pierwszy traktatu WE należy interpretować jako mające zastosowanie do obowiązków biegłego powołanego przez sąd francuski, regulowanych francuskim kodeksem postępowania cywilnego i postępowania karnego oraz ustawą nr 741-498 z dnia 29 czerwca 1971 r. i dekretem nr 2004-1463 z dnia 23 grudnia 2004 r.?
- 3) Czy wykładni art. 43 i 49 traktatu WE należy dokonywać w ten sposób, że wyklucza normę, taką jak wynikająca z ustawy nr 71-498 z dnia 29 czerwca 1971 r. i dekretu nr 2004-1463 z dnia 23 grudnia 2004 r., ze zmianami, która ogranicza wpisanie na listę krajową i tytuł biegłego zatwierdzonego przez Cour de cassation do osób, które były wpisane przez co najmniej trzy lata na listę sporządzoną przez francuski cour d'appel?
- 4) Czy wykładni art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. U. L 255, s. 22)

Odwwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 9 lipca 2009 r. w sprawach połączonych T-246/08 i T-332/08 Melli Bank plc przeciwko Radzie Unii Europejskiej popieranej przez Republikę Francuską, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisję Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 25 września 2009 r. przez Melli Bank plc

(Sprawa C-380/09 P)

(2009/C 282/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Melli Bank plc (przedstawiciele: S. Gadhia i T. Din, solicitors, D. Anderson, QC, R. Blakeley, barrister)

Druga strona postępowania: Radza Unii Europejskiej, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie żądań zgłoszonych w sprawach T-246/08 i T-332/08;
- stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE ⁽¹⁾ dotyczącej środków ograniczających wobec Iranu w części dotyczącej Melli Bank plc;
- jeżeli Trybunał stwierdzi, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 ⁽²⁾ ma skutek wiążący — orzeczenie niemożności stosowania tego przepisu;
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji wydał zaskarżony wyrok z naruszeniem prawa w pewnych kwestiach, a tym samym naruszył prawo wspólnotowe w czterech zasadniczych punktach:

- 1) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, interpretując art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w ten sposób, że jest on przepisem wiążącym;
- 2) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, uznając, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia jest zgodny z zasadą proporcjonalności prawa wspólnotowego;
- 3) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo przy formułowaniu i stosowaniu kryteriów służących ustaleniu, czy strona wnosząca odwołanie była w posiadaniu lub pod kontrolą spółki matki;
- 4) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, uznając, że Rada wypełniła obowiązek uzasadnienia decyzji o umieszczeniu w wykazie strony wnoszącej odwołanie.

W konsekwencji strona wnosząca odwołanie wnosi o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku;
- 2) uwzględnienie żądań zgłoszonych w sprawach T-246/08 i T-332/08;
- 3) stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE dotyczącej środków ograniczających wobec Iranu w części dotyczącej Melli Bank plc;
- 4) jeżeli Trybunał stwierdzi, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 ma skutek wiążący — orzeczenie niemożności stosowania tego przepisu;
- 5) obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

(¹) Decyzja Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 163, s. 29

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 r. z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 103, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 25 września 2009 r. — Gennaro Curia przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-381/09)

(2009/C 282/53)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gennaro Curia

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z ustanowionymi w szóstej dyrektywie zasadami prawa wspólnotowego neutralności podatku VAT i wyłączenia na warunkach ustanowionych przez państwa członkowskie opodatkowania operacji udzielania i negocjowania kredytu a także zarządzania kredytem przez osobę udzielającą go, działalność polegająca na udzielaniu pożyczek lichwiarskich, stanowiącą w krajowym porządku prawnym przestępstwo i która na płaszczyźnie ekonomicznej stanowi rodzaj konkurencji w stosunku do odnośnej legalnej działalności — polegającej na udzielaniu pożyczek pieniężnych, która to działalność jest w przepisach krajowych objęta zakresem podatku VAT ale te same przepisy uznają ją za wyłączone z opodatkowania, wtedy gdy może ona być uważana za „operacje finansowania” — może podlegać opodatkowaniu?

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-394/09)

(2009/C 282/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i B. McArdle, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej